

Davant del 21-D:

ACTUAR PER RECUPERAR LA LLIBERTAT honorant als nostres avantpassats i continuant ara el llarg camí que van fer

M'agradaria que cara al 21-D s'hagués format un ampli moviment per l'abstenció o, fins i tot, pel boicot. No un altre actuació es mereix una convocatòria autonomista feta per Madrid que forma part d'un cop de l'"Estado-Español" contra els catalans.

I aquest cop de l'"Estado-Español" contra nosaltres és el millonéssim des de 1714 (encara que per identificar-lo podem numerar-lo "el cop 155") i en absolut és "un cop d'Estat", com l'han anomenat els dirigents-autonomistes-reciclats-en-dirigents-independentistes. Que parlin de "cop d'Estat" indica que es creuen (o que fan veure que es creuen) que realment des de 1978 hi ha un "autogovern català" i que és ara, amb "el cop 155" i els "piolines", que hi ha forces d'ocupació i que es restringeixen les "llibertats fonamentals" dels catalans i que s'ataca els nostres "drets humans".

Amb aquest discurs, els actuals dirigents catalans llencen una cortina de fum que amaga que de 1714 ençà la [República del Principat de Catalunya que som](#) està ocupada (per militars i per civils), i que un poble català sotmès, i uns ciutadans catalans lliures fins el 10 de setembre de 1714 i convertits per la força a partir de l'11 de setembre en súbdits borbònics, en realitat no tenim altres "drets fonamentals" i altres "drets humans" que els que els nostres carcellers castellans/estadoespanyoles ens permeten. No hi ha cap "dret fonamental" ni cap "dret humà" pels catalans mentre no recuperem la llibertat, mentre no tornem a ser ciutadans lliures membres d'un país/poble/nació/estat de nou lliure que torni a estar en els mapes d'Europa i del món.

Els nens que neixen en una presó, no saben què és la llibertat i que en realitat estan engarjolats. I això ens passa els catalans, que [fa 303 anys que naixem presos i ja ni ho sabem](#). Exigir la [immediata llibertat incondicional de Junqueras, Forn i els Jordis](#) hauria de lligar-se amb la llibertat d'en Sandro Rosell (que és l'independentista que, empresonat des del 25 de maig, porta més temps en presó provisional imposada igual d'arbitràriament per la mateixa jutgessa Carmen Lamela, que li ha denegat ja quatre vegades l'excarceració) i guanyaria tot el seu sentit si anés connectat a recuperar [la llibertat de tots els catalans](#).

Tornant a què fer el 21-D: la trampa en que normalment es fica als "ciutadans de les societats democràtiques" és haver d'escollir entre dos mals, és a dir, entre dues propostes ambdues dolentes. Aleshores cadascú es veu obligat a triar "lliurement" la proposta que considera la menys perjudicial. No és sorprenent que s'utilitzi sovint l'expressió "Votar amb unes pinces al nas".

Però ara la trampa en que se'ns fica al conjunt de tots els "ciudadanos estadoespanyoles en territorio catalán" (tropes armades i civils d'ocupació incloses) en general, i, en particular, al subconjunt dels catalans, és més complicada. En efecte, en aquest cas els mals són tres (i, a més, cada mal té variants entre les 11 candidatures diferents finalment acceptades de entre les 17 que inicialment es van presentar; però aquí no entraré en detalls): 1) el mal "155"; 2) el mal "independentisme"; i 3) el mal "ni 155 ni independentisme".

Per què dic que les tres possibilitats que estan presents són dolentes pels catalans?

Doncs perquè, malgrat ho facin de maneres diferents, les tres tenen en comú que donen l'esquena al que considero és el més important [des del punt de vista català](#): la nostra llarga Història i la impressionant obra que els nostres avantpassats, lliures durant més de 30 generacions, van fer en tots els àmbits. Les forces anti-independentistes neguen -i [tenen l'obligació de negar](#)- el nostre passat, però molt més greu és que les forces independentistes l'amaguen actuant com si els catalans fóssim la part més rica d'una "población española" homogènia que, insolidaris, volem separar-nos després d'haver estat junts durant 550 anys, i que ara, degut al maltracte fiscal, volem separar-nos egoïstament i redactar una NOVA constitució per una NOVA República que sigui un NOU Estat d'Europa. Tot NOU... ¡quan **tenim més de mil anys d'Història i, a més, d'una Història imponent mentre vam ser Estat Europeu, el primer constitucional, independent fins l'11 de setembre de 1714!**

En els gairebé quatre anys en que estic impulsant LA GOTA CATALANA:

* he entès que el sentiment que mou a més de dos milions de catalans (per família o per elecció) de nou ("¡[Hay que bombardear Barcelona cada 50 años para mantener Catalunya dominada!](#)") a votar "SÍ" o a manifestar-se any rere any, és el sentiment que estem sotmesos als castellans (o al que resumeixo en l'expressió Madrid/Castilla/Estado-Español i que condense en la fórmula M/C/E-E) i que subconscientment es desitja acabar amb la seva dominació i així tornar a ser lliures.

* he generat el convenciment que passar aquest sentiment vital tant important del subconscient al conscient canviaria radicalment en pocs mesos tota la situació i ens faria invencibles.

* he anat aprenent quelcom senzill però decisiu: [si els catalans no sabem qui érem, d'on venim i què vam fer](#), no podem decidir conscientment qui volem ser, on volem anar i què ja tenim perquè en realitat és nostre fa segles.

* he arribat a la conclusió que [és necessari replantejar-s'ho tot](#) recuperant la nostra memòria col·lectiva, i [recobrant al màxim possible la nostra idiosincràsia](#) i el [nostre Dret](#) com una de les seves [millors manifestacions](#), i recuperant la nostra [autèntica història](#) i tot el que en realitat és nostre per [obra dels nostres avantpassats](#).

* i desitjo [muntar una xarxa de persones i entitats](#) amb qui compartir i elaborar tots aquests continguts, i impulsar-los arreu.

Però aquesta tasca no és gens fàcil per dues raons:

1) perquè "el Reino de Castilla" [des de molt abans de 1714](#), i l'"Estado-Español" a partir de 1714, han actuat, de manera plenament intencionada i en tots els aspectes de la vida, amb el clar objectiu de destruir-nos. Com a conseqüència, fa 303 anys que la nostra terra està ocupada i que [nosaltres estem presos a casa nostra](#), però ja des de molt abans de 1714 M/C/E-E ha fet tot el possible per apropiari-se de les nostres obres durant segles en tots els àmbits, i així eliminar-nos del món.

[En arribar a aquesta conclusió](#), l'1 d'agost del 2016 vaig treure un primer dossier de 24 pàgines amb deu documents titulat EL GENOCIDI CATALÀ, i el quadern que avança el llibre d'aquest títol que estic preparant, [ja té 101 pàgines amb 33 documents](#) ordenats segons els articles de la [Convenció per a la prevenció i la sanció del delict de genocidi](#) adoptada per l'Assemblea General de l'ONU de 1948. Estic convençut que si més catalans s'hi impliquessin, aviat tindriem LA BIBLIOTECA DEL GENOCIDI CATALÀ. I aquest seria un argument decisiu, tan nacionalment com estatal com internacional, per a que, molt aviat, la República del Principat de Catalunya tornés a estar en tots els mapes.

i 2) perquè -per uns motius o altres a esclarir- els dirigents catalans ara independentistes i fins fa poc autonomistes, a més de donar l'espatlla a la nostra llarga i intensa Història, silencien uns aspectes i en suavitzen una altres (fins i tot l'espoli estrictament econòmic) dels permanents atacs de M/C/E-E contra el poble català. Considero molt significatiu que després de tot un any de **Commemoració del Tri-centenari 1714-2014**, a partir de l'1 de gener de 2015 s'ha deixat de manera gairebé total de fer referències al 1714, que en realitat va marcar un vital abans i després. "En definitiva, en vista de la documentació utilitzada, pensem que hem de retre'ns a l'evidència que la repressió borbònica, perfectament planificada i sistemàtica des dels seus orígens, va ésser un dels primers intents a nivell europeu d'imposar una dictadura militar persistent sobre un territori considerat rebel i irreductible. (...) L'estudi minucios d'aquest procés de sotmetiment de Catalunya a la dinastia borbònica confirma que, quan va promulgar-se el Decret de Nova Planta, el 16 de gener de 1716, la feina bruta ja estava feta, i el procés de desnacionalització de Catalunya, amb extermini de la dissidència, devastació econòmica i dominació política i institucional, era ja irremparable". (subratllat meu; J. M. TORRAS, *Felip V contra Catalunya*, pg. 19 i 20, Rafael Dalmau, Editor, 2005).

D'una manera més àmplia, i des de l'avantatge que dona disposar ara de documentació i d'investigacions abans desconegudes, cal fer un balanç dels mèrits i de les febleses dels esforços de renacionalització de Catalunya fets a partir de la promulgació del Decret de Nova Planta. Un aspecte cabdal d'aquesta avaluació és evitar que la muntanya Franco impedeixi veure la serralada Felipe-V-de-Castilla, 1623-1700-1746 (i Felip-IV-de-Catalunya només de 1701 a 1705) i el volcà Felipe-II-de-Castilla, 1527-1556-1598 (i Felip-I-de-Catalunya).

Tant de bo les aportacions de tothom interessat en contribuir-hi, faci que es demostrï erroni el pronòstic d'En J. M. Torras escrit el 2005, i aconseguim entre tots re-nacionalitzar Catalunya!

Però M/C/E-E, amb la complicitat intencionada o involuntària -així com "la marca de l'esclau és parlar la llengua de l'amo" (Tàcit), he arribat a la conclusió que la marca del ocupat és fer seva la visió de l'ocupant- dels dirigents catalans -no només polítics, sinó en tots els àmbits- ha avançat molt en la nostra destrucció. Per això els catalans, malgrat que ho SENTIM, no SABEM que no som lliures.

De fet, [un castellà no podria resistir viure de cop i volta dotze hores tal com vivim els catalans](#), que ja portem dotze generacions naixent captius. En menys de dotze hores d'estar de sobte en las condicions de submissió que estem nosaltres, un castellà reaccionaria intensament: si ho fes cap al seu interior, o cauria malalt fins a morir, o embogiria, o es tornaria drogoaddicte, o es suïcidaria; i si reaccionés cap a l'exterior, o començaria a matar indiscriminadament, o es faria franc tirador per a assassinar selectivament, o, com a mínim-mínim-mínim-mínim-mínim-mínim, es faria independentista per recuperar de seguida la seva llibertat.

En canvi els catalans, com a conseqüència de l'ocupació militar i civil des de 1714, i de successives etapes de matances, d'empresonaments, d'exilis, de planificar desterraments massius i d'efectuar liquidació de joves catalans, d'espolis (no només econòmics, sinó de tot tipus: art en general i literatura en particular, biblioteques, arxius, conquestes, personatges,..., èxits esportius,...), d'implantació de la corrupció social aquí inexistent, de menysteniments, de sistemàtica persecució i minorització de la nostra llengua, de ser re-educats en la concepció castellana/estadoespanyola del món, de resistir traduint al català el que se'ns ha obligat a pensar en castellà, etc., etc., etc., veiem els barrots com si formessin part del mobiliari de casa nostra. Però ja per poc temps, perquè de nou estem perdent la por, i també de nou, els barrots s'estan fent visibles. I aquest cop aconseguirem que l'ocupant es vegi obligat a marxar!

De totes formes, considero que el que està en joc aquest 21-D no és recuperar la llibertat sinó tan sols reajustar les condicions del nostre empresonament i de continuar morint [presos de M/C/E-E](#).

De la mateixa manera que, a igual remuneració, considero millor haver de treballar 8 hores que no pas 9 o 10 o més hores, i a falta d'un moviment vital/social/cultural/polític/econòmic/etc. per aplicar [les Constitucions catalanes que ja tenim](#) i per alliberar la [República del Principat de Catalunya que ja som](#), considero que el correcte és que el 21-D cadascú faci allò que cregui farà menys dolorós l'empresonament que patim. I potser -però la veritat és que, avui, no ho tinc gens clar- això passi per votar alguna de les tres candidatures del segon mal, l'"independentisme"...

Però tant abans com després del 21-D, la tasca fonamental és [aprofundir el punt de vista català](#) que [faci més fort el moviment](#) que necessari per aconseguir que l'ocupant M/C/E-E marxi de la nostra terra emportant-se'n les seves forces d'ocupació (invasores de 1714 ençà), el seu Derecho Castellano i les seves Constitucions Estadoespanyolas (il·legals a Catalunya ja que mai no han sigut paccionades a les Corts), la seva [corrupció social \(que ens van importar i imposar el 1714\)](#) i tots els seus deixebles catalans (que no són sinó llurs alumnes). I així [cada dia 185 catalans ja no moriran presos de M/C/E-E](#).

Aleshores, sense necessitat de posar a votació si som una nació i si [volem recuperar la llibertat](#), la República del Principat de Catalunya, alliberada, tornarà a ser un Estat Europeu, el primer que va generar unes Constitucions que ja tenim i que cal aplicar i actualitzar des d'ara mateix, i el nostre país/poble/nació/estat apareixerà de nou en els mapes d'on va ser bandejat després del 1714.